

Sygn. akt VIRCa 272/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska

Protokolant: starszy sekr. sąd. Joanna Siwińska

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. M. (1)**

przeciwko **małoletniej J. M. (2)** reprezentowanej przez matkę **A. M.**

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji małoletniej pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 22 lipca 2014 roku

sygn. akt III RC 152/14

1. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I i powództwo oddala.
2. Kosztami postępowania za II instancję obciąża w całości powoda i nakazuje ściągnąć od niego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Olsztynie) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem opłaty od apelacji, której pozwana nie miała obowiązku uiścić.

Sygn. akt VI RCa 272/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 22 lipca 2014 roku w sprawie III RC 152/14 obniżył z dniem 22 lipca 2014 roku alimenty zasądzone od powoda na rzecz małoletniej pozwanej z kwoty po 700 złotych miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie dnia 20 marca 2013 roku w sprawie VI RC 746/12 do kwoty po 500 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu podał, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie. W ocenie Sądu I instancji, od momentu ostatniego orzekania o alimentach doszło do istotnej zmiany okoliczności uzasadniającej odmienne ukształtowanie świadczeń alimentacyjnych. Sąd podał, że dochody powoda od czasu ostatniego orzekania o alimentach obniżyły się, a spadek ten w skali miesiąca wynosi około 600 złotych. Sąd podniósł także, że powód zawarł nowy związek małżeński i ze związku tego w niedługim czasie urodzi się małoletnie dziecko. Dodatkowo wskazał, że potrzeby małoletniej

pozwaney uległy obniżeniu, co związane z jest z tym, że dziecko w związku z przeprowadzką do innego miasta, przestało uczęszczać na zajęcia dodatkowe.

Apelację od powyższego wyroku wniosła małoletnia pozwana, żądając zmiany orzeczenia i oddalenie powództwa w całości.

Zdaniem apelującej zaskarżony wyrok jest dla niej krzywdzący, gdyż nie uwzględnia jej skomplikowanej sytuacji życiowej. Podała, że powód nie wykazał pogorszenia swojej sytuacji materialnej, albowiem nie przedłożył zaświadczeń na okoliczność faktycznie uzyskiwanych dochodów. Podkreśliła, że zgodnie z posiadaną wiedzą, powód oprócz emerytury pracuje dorywczo i osiąga dochody, które są w rzeczywistości znacznie wyższe, aniżeli deklarowane przez niego przed Sądem. Nadto wskazała, że powód nie płaci regularnie alimentów, zaś potrzeby dziecka w żadnym wypadku nie zmniejszyły się, a w niedalekiej przyszłości będą rosły. W ocenie apelującej, aktualna sytuacja materialna powoda jest korzystna i z powodzeniem stać go na alimentowanie dziecka w dotychczasowej wysokości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja małoletniej pozwanej jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, jednakże na podstawie poczynionych ustaleń wyciągnął wnioski, których to Sąd Okręgowy nie jest w stanie zaaprobować. W ocenie tut. Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy, wskazuje na konieczność uwzględnienia apelacji i zmianę zaskarżonego wyroku. Sąd Okręgowy odmiennie postrzega kwestię konieczności łożenia przez powoda na rzecz pozwanej, w szczególności w zakresie wysokości ustalonego przez Sąd Rejonowy świadczenia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że słusznie powołał się Sąd I instancji na treść art. 138 kro, zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie modyfikacje w statusie ekonomicznym stron mające wpływ zarówno na zwiększenie, jak i na zmniejszenie, zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zwiększenie lub zmniejszenie zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Natomiast w art. 135 § 1 k.r.o. ustawodawca wskazał zasadnicze przesłanki, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, a jeżeli obowiązek ten ma charakter świadczenia pieniężnego – jego wysokość. Pierwszą przesłankę stanowią usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, zaś drugą pozytywną przesłankę wpływającą na zakres świadczeń alimentacyjnych stanowią majątkowe możliwości zobowiązanego. Określenie takich możliwości wymaga ustalenia wysokości comiesięcznych dochodów, np. z tytułu wynagrodzenia za pracę.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że w sytuacji stron nie doszło do zmiany stosunków, o których mowa w art. 138 kro, a które to uzasadniałyby, jak tego żąda powód, obniżenia wysokości jego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej pozwanej. Pomiędzy rodzicami małoletniej pozwanej istnieje znaczna dysproporcja w wysokości uzyskiwanego dochodu. Bezsprzeczne jest, że powód utrzymuje się z dochodów uzyskiwanych ze świadczenia emerytalnego, tym niemniej nie sposób odmówić wiarygodności twierdzeniom zawartym w apelacji, w których wskazywano, że powód dodatkowo pracuje dorywczo. Powód przedłożył jedynie PIT – 40 A, z którego wynika, że w 2014 roku z tytułu emerytury uzyskał przychód w wysokości 51 608, 30 złotych. Fakt, że powód pomimo składanych wcześniej deklaracji, nie przedłożył Sądowi ostatecznego rocznego rozliczenia podatkowego, praktycznie uniemożliwił dokładne zweryfikowanie jego sytuacji materialnej. Z tych też względów, Sąd nie mógł uznać za wiarygodne jego twierdzeń o rzekomym, znacznym pogorszeniu sytuacji materialnej. Sąd Okręgowy analizując materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, nie doszedł do przekonania, że sytuacja i możliwości zarobkowe powoda, nie są takie dobre jak były w czasie wydania wyroku rozwodowego. Bezsprzeczne jest, że powód posiada stałe dochody i poczynił poważne inwestycje, chociażby związane z zaciągnięciem kredytu hipotecznego. Nie sposób uznać, że powód nie mógłby prowadzić takiego życia, gdyby jego dochody ograniczały się jedynie do środków uzyskiwanych z tytułu emerytury, tym bardziej jeśli się uwzględni, że pozostaje on aktualnie w nowym związku małżeńskim, z którego ma małe dziecko. Powyższe pozwala na przyjęcie, że uzyskuje on dochody w wystarczającej wysokości aby alimentować córkę w dotychczasowej kwocie, zaś jego postawa w trakcie postępowania

przed Sądem, miała na celu jedynie uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia procesowego, a nie była odzwierciedleniem jego faktycznej sytuacji materialnej i rzeczywiście posiadanych przez niego możliwości zarobkowych. Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko pozwanej, wyrażone w złożonej apelacji i również uznaje, że aktualna sytuacja materialna powoda, nawet przy uwzględnieniu faktu, że wychowuje on dziecko z nowego związku, nie uległa na tyle istotnym zmianom, aby nie był on w stanie łożyć na pozwaną, dotychczas zasądzonych alimentów. Nadto brak jest podstaw aby uznać, że bieżące potrzeby małoletniej pozwanej uległy znacznemu obniżeniu, co mogłoby przemawiać za zmniejszeniem wysokości alimentów zasądzonych na jej rzecz od powoda.

Sąd Okręgowy, uwzględniając całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, zestawiając go z zasadami doświadczenia życiowego uznał, że w sytuacji stron, szczególnie po stronie powoda, nie doszło do żadnych, istotnych zmian, o których mowa w art. 138 kro, a które to uzasadniałyby zmniejszenie wysokości dotychczas zasądzonych alimentów od powoda na rzecz pozwanej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 386 § 1 kpc, zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo (punkt 1 wyroku).

Orzeczenie w punkcie 2 oparto o przepis art. 98 § 1 kpc i art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych sprawach cywilnych.